

forholdne Formue, skal det ved Lov bestemmes, hvorledes der igjen kan udbetales Bonus. Jeg skal ikke have Noget imod denne Paragraph, naar den forstås saaledes, at der da ikke bliver Tale om den Formue, der nu bliver tilbage, og som altsaa ligger forud for 1885, men Bestemmelsen kun gjælder det, som bliver tilovers — dersom der bliver Noget tilovers — efter Beregningen af 1885, altsaa saaledes, at Interessenterne naar det i 1890 skulde vise sig, enten at Præmien havde været større end nødvendigt, eller at Dødeligheden i Interessenternes Færd har været mindre end paaregnet, da faae Bonus. Saaledes forstået skal jeg ikke have Noget imod § 20, naar den altsaa kun gjælder den Formue, der nu bliver tilbage eller Reserverfondet, eller hvad man nu vil kalde det, som dog rimeligvis ikke vil blive opbrugt — saa gunstig eller ugunstig, hvad man vil, kan Renten dog vel ikke blive; thi jeg betragter det uægteligt som heldigt, navnlig for Landsmændene, om Renten kunde gaa ned. Altsaa med Hensyn til det, der i den Henseende er tilovers, har jeg ikke Noget imod, at man i Fremtiden gjør noget lignende som nu, trods det, at jeg ikke kan erkjende at der er nogen ubetinget Ret dertil. Ja, naturligvis, naar vi vedtage Lovforslaget her, bliver der en Ret, men nu for Tiden kan jeg ikke erkjende en ubetinget Ret, men kun et Billighedshensyn. Det forekommer mig dog heller ikke, at den ærede Minister har fremstillet det anderledes. Men herefter vilde Interessenterne jo faae en Ret, som jeg som sagt heller ikke skal have Noget imod, naar Retten begrænses som paatænkt, og ikke har Hensyn til de ca. 12 & 14 Millioner, som nu blive tilovers. Thi det forekommer mig nok, at naar man først er klar over, at de Penge ikke behøves, maa de være Statens Eiendom, og da maa de kunne benyttes til de Formaal, som Staten anser for tjenlige, jeg tænker da især paa en Anstalt for de ubemidlede Klasser, som man jo allerede tidligere har taget Sigte paa. — Ja, Lovforslaget er jo blevet ændret i flere Retninger af det andet Thing, men i sit Hovedprincip forekommer det mig at ligge temmelig usforandret for. Den Endring, der er foretaget med Hensyn til Overlevelsesrenter gaaende ud paa, at den Forsikringsregner, der har villet sikke sin Enke eller en Anden en Overlevelsesrente, skal have

Bonus, naar den paagjældende Forsikrede er afgaaet ved Døden, finder jeg baade billig og rimelig. Ligeledes finder jeg de Begrænsninger, som her ere satte, rimelige; dog skulde jeg gjerne henstille, om man ikke kunde tage Livsforsikring med, omend kun for en meget kort Tid, jeg tænker f. Ex. paa de 3 Maaneder, som der jo tales om i Loven af 1870, inden hvilke Kapitalen ikke kan fordres udbetalt, naar den er grundet ved Police. Jeg tænker mig altsaa, at den Forsikrede er i Live, men Forsikreren er afgaaet ved Døden, medens de 3 Maaneder ikke ere udløbne, inden hvilke Kapitalen ikke kan udbetales — og jeg henstiller, om det da ikke kunde være billigt at lade den Slags Føls faae Bonus. Det er blot en Hensigt, jeg gjør af Hensyn til, at de 3 Maanedere ere forudsatte i Loven. Det er jo kun et meget begrænset Antal Personer, som det vil komme til at gjælde. Jeg er, som jeg allerede har nævnt, tilfreds med, at de Procents Tillæg ikke ere komne ind, og at man i Stedet for i § 8 har indsat en Bestemmelse om, at Bonusfollene — for at bruge et nemt Udtryk — skulle have Rente til Udgangen af 1888, altsaa ogsaa efter 1885. Det forekommer mig, at den samme Billighed, der taler for at give denne Bonus, som der her er Tale om, ogsaa taler for at give dem Rente i denne Tid. Den ærede Minister er ikke, hvad jeg ogsaa veed fra Forhandlingerne i det andet Thing, tilfreds med Lovforslagets § 19, og man kan vel gaa ud fra, at det andet Thing heller ikke selv var særligt tilfreds med den. I Udvalget var der, som bekendt, stillet Forslag derom, men det gik ikke igjennem, dog var Forskjellen i Stemmetallet ikke stor. Den høitærede Minister har fremhævet, at Forslaget, om hvilket der er Tale i § 19, kun kommer et meget lille Antal Saantagere til gode. Jeg husker ikke, om han har fremhævet det her i Dag, men i ethvert Tilfælde er det stillet under Forhandlingerne i det andet Thing. I det Hele taget er der jo efter den sidste Opgjørelse, med samme Sikkerhed som for Overførmunderintender, udblaant i Landeindomme 23,613,000 Kr. Deraf er allerede nu for 20 Mill. Kr.'s Bestemmede Renter nedsat til 4 pCt.; Rentesoden for 800,000 Kr. kan nedsettes, naar det ønskes, medens $\frac{1}{6}$ Mill. Kroner ere anbragte som